

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Sáringer József ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Megyesi Zoltán ügyvéd valamint dr. Madách Olivér ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen kártérítés és foglaló visszafizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. február 19. napján kelt 16.P.21.620/2006/15. számú ítélete ellen az alperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 480.000 (Négyszáznyolcvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes az illetékhivataltól 722.400 (Hétszázhuszonkettőezer-négyszáz) Ft lerótt fellebbezési eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes édesapja, ... volt a tulajdonosa a ... forgalmi rendszámú Mercedes S400 CDI típusú személygépkocsinak. Felperes édesapja a személygépkocsi értékesítésével megbízta a felperest, aki felvette a kapcsolatot az alperessel. Az alperesi cég korábban Mercedes márkakereskedésként tevékenykedett. A felperes 2002. áprilisában megrendelt az alperesnél egy Mercedes S500 típusú személygépkocsit. A felek úgy állapodtak meg, hogy az új személygépkocsi vételára 36.500.000 Ft lesz. A felperes által fizetendő vételárba beszámították a ... forgalmi rendszámú személygépkocsi 24.500.000 Ft-os vételárát. A felperes 4.000.000 Ft-ot foglaló címén átadott az alperesnek, aki 2002 nyarára vállalta az új gépjármű szolgáltatását.

A ... forgalmi rendszámú gépjárművet a felperes 2002. júniusában az alperes birtokába adta. A ... forgalmi rendszámú gépjármű vonatkozásában 2002. augusztus 5-i dátumozású adásvételi szerződés készült, amelyben vevőként az alperes szerepelt, míg eladóként a szerződést a tulajdonos felperes édesapja helyett a felperes írta alá. A felperes az eladott gépjármű törzskönyvét nem adta át az alperesnek, megállapodásuk szerint az új gépjármű megérkezésekor került volna sor a törzskönyv átadására.

A felperes édesapja 2002. augusztus 16. napján elhalálozott, törvényes örököse a felperes.

Az **MB.** Kft és az alperesi cég között 2002. december 31. napjáig állott fenn Mercedes-Benz típusú személygépjárművek értékesítésére és javítására vonatkozó márkakereskedői és márkaszervizi szerződés. Az **MB.** Kft az alperessel fennálló márkakereskedői szerződést 2002. szeptember 23-án kelt levelében felmondta. 2002. november 5. napján arról tájékoztatta az alperest, hogy márkakereskedői tevékenységét 2002. december 31. napjáig akkor folytathatja, ha a 2002. évben felvett olyan megrendeléseknél, melyek esetén a kiszállítás 2003. évben történik, csak a vételár 20 %-át kitevő foglaló befizetése ellenében fogadhat el megrendeléseket és valamennyi kiszállítandó jármű vételára a kiszállítás előtt teljes egészében jóváírásra kell hogy kerüljön az **MB.** Kft számláján.

Az alperes a felperes felé vállalt határidőig a Mercedes gépjárművet nem szolgáltatta. Késedelme miatt az alperes vállalta, hogy ugyanazon kikötött vételár ellenében a korábbi megállapodáshoz képest jobb felszereltségű, négykerék meghajtású gépjárművet szolgáltat ki a felperesnek ugyanazon vételár mellett. Az alperes csak 2003. januárjában küldött megrendelést az **MB.** Kft felé a felperes által megrendelt gépjármű vonatkozásában. A megrendelőn feltűntették, hogy a gépjárművet 2003. március 15-ig kell kiszolgáltatni a felperesnek, aki 8.000.000 Ft vételár hátralékot köteles megfizetni, míg a vételár fennmaradó része már ki van egyenlítve.

Az alperes 2003. májusára vállalta szóban az utolsó teljesítési határidőt, miután azonban ezen időpontig sem teljesített, a felperes 2003. május 29. napján telefonon az alperesi képviselővel közölt bejelentésében a szerződéstől elállt. Az alperes 2003. május 28-i keltezésű levelében szintén elállt a szerződéstől és felhívta a felperest a ... forgalmi rendszámú gépjármű visszavételére, illetve a foglaló összegének átvételére. A felperes ettől elzárkózott, kérte, hogy az alperes fizesse ki az eladott Mercedes 24.500.000 Ft-os vételárát és fizesse vissza az átadott foglalót. Az alperes ezen igény teljesítésétől elzárkózott.

A felperes feljelentése nyomán az alperesi társaság ügyvezetője ellen büntetőeljárás indult. A nyomozás során a ... forgalmi rendszámú személygépkocsit az alperesnél lefoglalták, majd a foglalást 2003. június 24-én megszüntették, az autót a felperesnek rendelték kiadni. Ennek ellenére az alperes a gépjárművet a felperes kifejezett igénye ellenére sem adta ki. A felperes 2003. június 24-től kezdődően folyamatosan kérte az alperestől a gépjármű kiadását. A ... forgalmi

rendszámú gépjárművet az alperes csak 2005. október 24. napján adta ki a felperesnek a bíróság ideiglenes intézkedést tartalmazó határozatát követően. A gépjárműben ezen időpontig 15.157.000 Ft összegű értékcsökkenés következett be.

A felperes módosított keresetében 22.000.000 Ft és járulécai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a felek között csereelemet is tartalmazó adásvételi szerződés jött létre, amelytől az alperes indokolatlan késedelme miatt a felperes elállt. Az elállásra az alperes szolgáltatott okot, ezért az átadott 4.000.000 Ft-os foglaló kétszeresét kell visszafizetnie. Hivatkozott arra is, hogy az alperes a Ptk. 339. § /1/ bekezdése alapján megfizetni tartozik a gépjármű 14.000.000 Ft-ra becsült időközbeni értékcsökkenését, miután az alperes 2002. május 29-től kezdődően jogalap nélkül birtokolta a ... forgalmi rendszámú gépkocsit.

Az alperes azzal védekezett, hogy a felek között nem adásvétellel vegyes csereszerződés, hanem egy külön vételi és egy külön eladási bizományosi szerződés jött létre. A vételi bizomány azért hiúsult meg, mert a felperes felhívás ellenére sem egészítette ki a 4.000.000 Ft-os foglalót a vételár 20 %-ára, az eladási bizomány pedig azért hiúsult meg, mert a felperes felhívás ellenére nem bocsátotta rendelkezésre a ... forgalmi rendszámú gépjármű törzskönyvét, ezzel megakadályozva a gépjármű értékesítését.

Az alperes azt nem vitatta, hogy 4.000.000 Ft foglaló visszafizetésére köteles. Előadta ugyanakkor, hogy 2003. május 29-től 2005. október 14-ig terjedő időszakra napi 5.000 Ft, azaz mindösszesen 4.390.000 Ft tárolási költsége merült fel, amelyet a felelős őrzés szabályai szerint a felperesnek kell viselnie. Az új Mercedesre vonatkozó jogügylet elmaradása folytán az alperest a vételár 10 %-át kitevő 3.650.000 Ft összegű bizományosi díj veszteség érte, elmaradt hasznát is a felperestől kéri. Az alperes összes perben érvényesített igénye 8.040.000 Ft, így a 4.000.000 Ft-os foglaló beszámítása után maradót 4.040.000 Ft erejéig a felperessel szemben viszontkeresetet terjesztett elő.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte figyelemmel arra, hogy az alperes saját felróható magatartása alapján kialakult helyzetből adódó költségeit megalapozottan a felperesre nem háríthatja át. Az alperes indokolatlanul zárkózott el a gépjármű kiadásától, ezért sem követelhet összegszerűségében is eltúlzottnak tekinthető tárolási költséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 21.946.000 Ft és járulécai, valamint perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet is elutasította. Megállapította, hogy a peres felek közötti ügylet cserével vegyes adásvétel volt, melyet több perbeli adat alátámasztott, ezzel szemben az alperes által állított bizományosi szerződések létrejöttére még közvetetten sem lehetett következtetni. Egyértelműen a felperesi előadást támasztotta alá **/tanú1/** tanúvallomása, továbbá, hogy a ... forgalmi rendszámú, alperesnek birtokba is átadott gépjármű teljes 24.500.000 Ft-os vételárát

beszámították az új Mercedes gépkocsi 36.500.000 Ft-os vételárába. A felperes 4.000.000 Ft-ot foglaló címén átadott az alperesnek, arra vonatkozóan azonban nem áll rendelkezésre adat, hogy az alperes bármikor is a foglaló kiegészítésére hívta volna fel a felperest. Bizonyítatlan maradt az az alperesi hivatkozás is, hogy a gépjármű

törzskönyvének átadására hívta volna fel a felperest és a törzskönyv hiányában hiúsult volna meg az érintett gépjármű további értékesítése. Az a perben nem volt vitatott tény, hogy az alperes az **MB. Kft** felé a felperes megrendelését nem továbbította, és miután nem igazolta, hogy a megrendelés továbbításának akadálya az volt, hogy a felperes esetleges foglaló kiegészítési késedelembe esett volna, így egyértelmű, hogy a szerződés meghiúsulásáért az alperes a felelős. Erre is figyelemmel a felperes jogszerűen követelte az alperestől az általa átadott foglaló kétszeresét. A keresetlevél benyújtását megelőzően erre a teljesítésre nem hívta fel, így késedelme csak a keresetlevél benyújtásának időpontjától kezdődik. Miután a perben kirendelt igazságügyi szakértő megállapította, hogy a gépjármű alperesnek történő átadásától annak felperes részére történő kiszolgáltatásáig a jármű forgalmi értéke 15.157.000 Ft-tal csökkent, így az elsőfokú bíróság alaposnak ítélte a szerződés nem teljesítése miatt a felperest ért és a perben 14.000.000 Ft-os összegben érvényesített, jármű vagyonvesztése miatti kártérítési igényt. Kimondta ugyanakkor, hogy az alperes a jogalap nélküli birtoklás szabályai szerint 2003. május 29. napjától 2003. június 24. napjáig terjedő időszakra igényelheti a jogalap nélküli birtoklás szabályai szerint a felelős őrzés költségeit. A tárolási költségek összegét mérlegeléssel napi 2.000 Ft összegben állapította meg, így összesen 54.000 Ft erejéig ítélte megalapozottnak az alperes beszámítási kifogását. Kimondta továbbá, hogy az alperes a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó határozat kiadását követően nem volt jogosult a gépjárművet visszatartani, ugyanis a tárolási költségek beszámítására alkalmas 4.000.000 Ft felperesnek visszajáró foglaló összege rendelkezésére állt. Miután a peres felek közötti jogviszonyt nem az alperesi előadás szerinti bizományosi jogviszonyokban tudta megállapítani, ebből következően alaptalannak bizonyult az alperes bizományosi díj iránti igénye is.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperesi kereset elutasítását és az alperesi viszontkeresetnek történő helytadást kérte. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a peres felek közötti jogviszony minősítése helyesen egy eladási és egy vételi bizományi szerződéssel írható le. Tévedett az elsőfokú bíróság a jogviszony eltérő minősítését illetően és atekintetben, hogy az alperesi állításokat bizonyítékok nem támasztották alá. Előadta továbbá, hogy nem az alperes, hanem a felperes felelős a szerződések meghiúsulásáért, mert a bizományi szerződések teljesítéséhez szükséges feltételeket, nevezetesen a tulajdonjoga igazolását és a teljes vételár 20 %-ának megfelelő foglaló megfizetését nem biztosította, azaz alapvető együttműködési kötelezettségét nem teljesítette. Miután nem az alperesnek, hanem a felperesnek róható fel a szerződések nem teljesülése, ezért megalapozott kártérítési igénnyel sem élhet a felperes. Valójában a felperes okozott kárt az alperesnek, következésképpen kártérítésre nem az alperes, hanem a felperes kötelezhető. Állításai igazolására az elsőfokú eljárásban már hivatkozott érveit ismételte meg.

Pf.III.20.227/2007/7. szám

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Megerősítette, hogy az elsőfokú bíróság a létrejött jogviszony tekintetében helyesen foglalt állást és a szerződés megszegéséért való

felelősséget is helytállóan telepítette az alperesre. A szerződésszegéssel összefüggő kártérítési igényt a felperes indokoltan érvényesítette, annakösszagszerűségét pedig szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság határozatával helyesen döntött a peres felek közötti jogviszony minősítése tekintetében, helytállóan döntött a szerződés megszegéséért való felelősség kérdéséről is, és helyesen alkalmazta a foglaló szankciós jogkövetkezményét is. Helytálló az a megállapítás is, hogy a szerződés megszegésével összefüggésben felmerült és a gépjármű értékcsökkenésében megnyilvánuló kárért az alperest terheli felelősség, a felperes által érvényesített kártérítési igényt pedig a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta. Helyesen foglalt állást arról is, hogy az alperes mettől meddig terjedő időszakra jogosult tárolási díj igényt érvényesíteni, a tárolási díjösszagszerűségét pedig megfelelő mérlegeléssel határozta meg. Az ítélet tábla álláspontja szerint a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a felmerült bizonyítékokat megfelelően mérlegelte, lényeges tényállási kérdések tekintetében sem iratellenes megállapítás nem található az ítéletben, sem a logikus és okszerű bizonyíték-mérlegelés alappal nem támadható, így a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére - és ennek folytán az alperes által állított eltérő tényállás megállapítására - szükség és lehetőség nincsen (BH 460/2006. számú eseti döntés). A felmerült bizonyítékokból megfelelő mérlegeléssel megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság mindenben helyes jogi következtetést vont le, így alaptalan a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a jogviszony minősítése vagy a szerződésszegésért való felelősség kérdése tekintetében az elsőfokú bíróságtól ellentétes jogi álláspontra lehetne helyezkedni a bizonyítékok alapján.

A fentiekre tekintettel miután az ítélet tábla az elsőfokú ítélet érveit mindenben osztotta, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - helyes indokaira figyelemmel - helyben hagyta. A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a másodfokú eljárás költségeinek megfizetésére, amely áll a felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítélet tábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, valamint /4/, /5/ és /6/ bekezdése, illetve 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított 400.000 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. Észlelte az ítélet tábla, hogy az alperes fellebbezésére 900.000 Ft összegű fellebbezési eljárási illetéket rótt le. Tekintettel arra, hogy ezen fellebbezés előterjesztésére megismételt elsőfokú eljárást követően került sor, amely eljárás alapját a Pp. 252. § /2/ bekezdése képezte, így az 1990. évi XCIII. törvény 51. § /1/ bekezdésére figyelemmel a fellebbező alperesnek jelen másodfokú eljárásban csupán a korábbi fellebbezése pertárgyértéke és jelen eljárásban érvényesített

fellebbezése pertárgyértéke különbözeteként jelentkező összeg után lett volna illeték lerovási kötelezettsége, ami 177.600 Ft. Erre figyelemmel az ítélet tábla megállapította, hogy az alperes az illetékhivataltól milyen összegű szükségtelenül lerótt fellebbezési eljárási illeték visszatérítésére jogosult. Miután azonban az illeték visszatérítéséről határozni csak közigazgatási eljárás keretében lehet, ezért a megállapításon túl az

ítélőtábla az illeték visszatérítése tekintetében nem rendelkezett, ilyen kérelmet az alperes az illetékhivatal előtt terjeszthet elő.

Szeged, 2007. szeptember 17. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Lakatos Péter sk.
táblabíró